

เอกสารประกอบรายงาน

ผลการเจรจาจัดทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับ
ภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งซิมบับเว

และ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

กรมสรรพากร

กระทรวงการคลัง

เอกสารประกอบการพิจารณาความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งซิมบับเวและ
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ประกอบด้วย

1. ความตกลงฯระหว่างรัฐบาลแห่งซิมบับเว
และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
2. ร่างคำแปลความตกลงฯ
3. บันทึกคำชี้แจง

**ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งจิมบับเว
และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย**

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF ZIMBABWE AND
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND
CAPITAL GAINS**

The Government of the Republic of Zimbabwe

AND

The Government of the Kingdom of Thailand

**Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention
of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains, have agreed as follows:**

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are:
 - (a) in the case of Thailand:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as "Thai tax");
 - (b) in Zimbabwe:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the non-resident shareholders' tax;
 - (iii) the non-residents' tax on interest;
 - (iv) the non-residents' tax on fees;
 - (v) the non-residents' tax on royalties;
 - (vi) the capital gains tax; and
 - (vii) the residents' tax on interest;(hereinafter referred to as "Zimbabwean tax").
4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) (i) the term "Thailand" means the Kingdom of Thailand and includes its maritime area adjacent to the territorial sea of the Kingdom of Thailand which by Thai legislation, and in accordance with the international law, has been or may hereafter be designated as an area within which the rights of the Kingdom of Thailand with respect to the seabed and subsoil and their natural resources may be exercised;
 - (ii) the term "Zimbabwe" means the Republic of Zimbabwe;
 - (b) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Thailand or Zimbabwe, as the context requires;
 - (c) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a company or body corporate for tax purposes;
 - (d) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Thailand, the Ministry of Finance, or his authorised representative; and
 - (ii) in Zimbabwe, the Commissioner of Taxes or his authorised representative;
 - (e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (f) the term "international traffic" means any transport by ship, aircraft or road or rail transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State except when the ship, aircraft or road or rail transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (g) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State; and
 - (h) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons as well as any entity treated as a taxable unit under the taxation laws in force in either Contracting State;
2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning

which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the contracting State shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" shall include especially:
 - (a) a place of management,
 - (b) a branch,
 - (c) an office,
 - (d) a factory,
 - (e) a workshop, and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - (a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activities continue for a period or periods aggregating more than 6 months; and
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purposes, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than 183 days within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary nature;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e) of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and 2; where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State, on behalf of the enterprise of the other Contracting State, the enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State, if such a person:
- (a) has and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts on behalf of the enterprises; unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;
 - (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly delivers on behalf of the enterprise ; or
 - (c) has no such authority, but habitually secures orders in the first-mentioned State wholly or almost wholly for the enterprise or for the enterprise and other enterprises which are controlled by it or have a controlling interest in it.
6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through an employee or through a representative who is not an agent of an independent status within the meaning of paragraph 7.
7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise or on behalf of that enterprise and other enterprises, which are controlled by it or have a controlling interest in it, he will not be considered an agent of independent status within the meaning of this paragraph.
8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be considered as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property and to income from the alienation of such property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:
 - (a) that permanent establishment;
 - (b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or
 - (c) Other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to

make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions those deductible expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of a certain percentage of the gross receipt of the enterprise or of the permanent establishment or on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such a method as may be customary; The method adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. If the information available to the taxation authority of a Contracting State is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person provided that law shall be applied so far as the information available to the taxation authority permits consistently with the principles of this Article.
6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
7. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income or profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. Income or profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic may be taxed in the other Contracting State, but the tax imposed in that other State shall be reduced by an amount equal to 50 per cent of the tax which would have been payable but for the provisions of this paragraph.
3. For the purpose of this Article, income or profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include:
 - (a) Income or profits derived from the rental on a bare boat basis of ships or aircraft used in international traffic,
 - (b) Income or profits derived from the use or rental of containers used in international traffic, if such profits are incidental to the profits to which the provisions of paragraph 1 or 2 apply.
4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State and
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting Stateand in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State may make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits. In

determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which controls directly or indirectly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights participating in profits (not being debt-claims), as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7, or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is

effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the company undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 10 per cent of the gross amount of the interest if it is received by any financial institution (including an insurance company);
 - b) 15 per cent of the gross amount of the interest in other cases.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this article, interest arising in a Contracting State and paid to the Government of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned States.

For the purposes of this paragraph, the term "Government"

- (a) in the case of Thailand, means the Government of the Kingdom of Thailand and shall include:
 - (i) The Bank of Thailand;
 - (ii) The Export-Import bank of Thailand;
 - (iii) The Government Saving Bank;
 - (iv) The Government Housing Bank;
 - (v) The Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives;
 - (vi) Any Ministry or Department thereof;
 - (vii) Any local authority or statutory body;
 - (viii) Any body of corporate wholly owned by the Government of the Kingdom of Thailand; and
 - (ix) Any institutions as may be agreed from time to time between the contracting states;
- (b) in the case of Zimbabwe means the Government of Zimbabwe and shall include:
 - (i) Local Authorities;

- (ii) The Reserve Bank Bank of Zimbabwe;
- (iii) Statutory corporations;
- (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Zimbabwe or the local authorities or the statutory corporations, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as income deemed to be interest by the taxation laws of the Contracting State in which the income arises.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to under subparagraphs (b) and (c) of paragraph 1 of article 7. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES AND FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Royalties and fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties and fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties and fees for technical services is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 percent of the gross amount of the royalties and fees for technical services.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including software, motion pictures, live broadcasting, film, tape or other means of the use or reproduction in connection with radio and television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The term "fees for technical services" as used in this Article means any consideration (including any lump sum consideration) for the provision or rendering of any managerial, technical or consultancy service by a resident of a Contracting State in the other Contracting State.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties and fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties and fees for technical services arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties and fees for technical services are paid is effectively connected with, (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to under subparagraph (c) of paragraph 1 of Article 7. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
6. Royalties and fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties and fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties and fees for technical services was incurred, and

such royalties and fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties and fees for technical services shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships, aircraft or road or rail transport vehicles operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State and movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or road or rail transport vehicles shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - (a) if he has a fixed base available to him in the other Contracting state for the purpose of performing his activities; or
 - (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised

aboard a ship, aircraft or road or rail transport vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, shall be taxable only in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14, and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provision of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities performed by an entertainer or a sportsperson, or provided by an enterprise of a Contracting State in a Contracting State if the visit to that Contracting State, or the enterprise providing the activities, as the case may be, is substantially supported by public fund of the other Contracting State, including any local authority or statutory body thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer, sportsperson or the enterprise is a resident.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration for past employment, and annuities, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State.
2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or

ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions paid and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such pension shall be taxable in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS, APPRENTICES AND BUSINESS TRAINEES

A student, apprentice or business trainee who is present in a Contracting State solely for the purpose of his education or training and who is, or immediately before being so present was, a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on payments received from outside that first-mentioned State for the purposes of his maintenance, education or training.

Article 21
OTHER INCOME

Items of income arising in a Contracting State which are not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement may be taxed in that State.

Article 22
MISCELLANEOUS PROVISIONS

Nothing in this Agreement shall be construed as preventing a Contracting State from imposing tax on the disposal of profits out of a Contracting State in accordance with the provisions of its domestic law.

Article 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. When income or profits are subject to tax in both Contracting States, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs of this Article.
2. Tax payable in a Contracting State in respect of income or profits derived in that State shall be allowed as a credit against any tax payable in the other Contracting State in respect of that income or profits. The credit shall not, however, exceed that part of the tax payable in the other Contracting State as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income or profits.
3. For the purpose of allowance as a credit in a Contracting State the tax paid in the other Contracting State shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in that other State but has been reduced or waived in accordance with special incentive laws designed to promote economic development in that other State.

Article 24
NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State

carrying on the same activities.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
5. The provisions of this Article shall apply to taxes which are the subject of this Agreement.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall

exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities [including courts and administrative bodies] concerned with the assessment or collection of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify through diplomatic channels to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. The Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications.
2. The provisions of the Agreement shall apply:
 - (a) In the case of Zimbabwe:
 - (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of the second month next following the date upon which

the Agreement enters into force; and

(ii) with regard to other taxes, in respect of years of assessment beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Agreement enters into force.

(b) In the case of Thailand:

(i) In respect of taxes withheld at source, to amounts of income, derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force; and

(ii) In respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any tax year or accounting period, beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 29

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in force until termination by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Agreement, through the diplomatic channel, by giving notice of termination on or before June 30th in any calendar year beginning after the expiration of five years from the date of entry into force of the Agreement.

2. In such event the Agreement shall cease to apply:

(a) In the case of Zimbabwe:

(i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and

(ii) with regard to other taxes, in respect of years of assessment beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

(b) In the case of Thailand:

(i) in respect of taxes withheld at source, on amounts of income derived on or after in first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and

(ii) in respect of other taxes on income, on such taxes chargeable for any tax year or accounting period beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

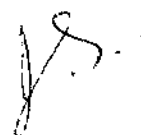
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized to that effect by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at on this.....day of
....., in the English language.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF ZIMBABWE

FOR THE GOVERNMENT OF THE
KINGDOM OF THAILAND

ร่างคำแปลความตกลงฯ

ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งซิมบับเวและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐซิมบับเว

และ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

มีความปรารถนาที่จะทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
ขอข้ายด้านบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒ ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นโดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้ง ภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายจ่ายโอนสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดรวมของเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้
๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับ ได้แก่
 - ก) ในกรณีประเทศไทย
 - (๑) ภาษีเงินได้ และ
 - (๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")
 - ข) ในกรณีประเทศซิมบับเว
 - (๑) ภาษีเงินได้
 - (๒) ภาษีผู้ถือหุ้นที่ไม่มีถิ่นที่อยู่
 - (๓) ภาษีจากดอกเบี้ยของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่
 - (๔) ภาษีจากค่าธรรมเนียมของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่
 - (๕) ภาษีจากค่าสิทธิของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่
 - (๖) ภาษีผลได้จากทุนและ
 - (๗) ภาษีจากดอกเบี้ยของผู้มีถิ่นที่อยู่(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีซิมบับเว")

๔. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในความตกลงนี้ เป็นการเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะได้แจ้งแก่กันและกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- (ก) (๑) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ทางทะเล ซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศ ได้กำหนดหรือต่อไปอาจกำหนดให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิเกี่ยวกับกันทะเลและดินใต้ผิวดิน และทรัพยากรธรรมชาติภายในพื้นที่นั้นๆ ได้
 - (๒) คำว่า "ประเทศซิมบับเว" หมายถึง สาธารณรัฐซิมบับเว
 - (ข) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึงประเทศไทยหรือประเทศซิมบับเว แล้วแต่บริบทจะกำหนด
 - (ค) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลใดๆ หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
 - (ง) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง
 - (๑) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ
 - (๒) ในกรณีของประเทศไทย อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ

- (จ) คำว่า " วิชาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิชาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิชาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิชาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ
- (ฉ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือ ทางอากาศยาน หรือยานพาหนะในการขนส่งทางถนนหรือทางรถไฟ ซึ่งดำเนินการโดยวิชาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีเรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะ ในการขนส่งทางถนนหรือทางรถไฟนั้น ดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น
- (ช) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง
- (๑) บุคคลธรรมดาใดๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
 - (๒) นิติบุคคลหรือสมาคมใดๆ ที่ได้รับสถานภาพเช่นว่านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และ
- (ซ) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัทและคณะบุคคลใดๆ ตลอดจนหน่วยใด ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยภาษีภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง
๒. ในการใช้บังคับความตกลงนี้โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้ในความตกลงนี้ ให้มีความหมายตามที่คำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีของรัฐนั้น ซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึงบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้นโดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานที่พักอาศัย สถานจัดการหรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และรวมถึงรัฐนั้นและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม คำนี้มีให้รวมถึงบุคคลใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว
๒. ในกรณีที่เกิดเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้
 - (ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
 - (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ หรือถ้าบุคคลนั้น ไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
 - (ค) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ
 - (ง) ถ้าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน
๓. ในกรณีที่ตามเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้รวมถึงโดยเฉพาะ
 - (ก) สถานจัดการ
 - (ข) สาขา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน
 - (จ) โรงช่าง และ
 - (ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ
๓. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้หมายรวมถึง
 - (ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือติดตั้ง หรือกิจกรรมตรวจสอบคุมเกี่ยวกับโครงการนั้น ในกรณีที่ตั้งอาคาร โครงการหรือกิจกรรมนั้นดำเนินการติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๖ เดือน และ
 - (ข) การให้บริการ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษา โดยวิสาหกิจผ่านทางลูกจ้างหรือบุคลากรอื่นของวิสาหกิจนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์เช่นว่านั้น เพียงเฉพาะกรณีที่กิจกรรมในลักษณะนั้นดำเนินการติดต่อกัน (สำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกัน) ภายในรัฐผู้ทำสัญญาเป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ
๔. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่ารวมถึง
 - ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา หรือการจัดแสดงสิ่งของ หรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น

- ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง
 - ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ
 - ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้าหรือรวบรวมข้อเสนอเพื่อวิสาหกิจนั้น
 - จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมอื่นซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น
 - ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อการรวมกิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) ถึง (จ) ของวรรคนี้เข้าด้วยกัน โดยมีเงื่อนไขว่ากิจกรรมทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำซึ่งเป็นผลมาจากการรวมเข้ากันนี้มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ
๕. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๗ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าบุคคลดังกล่าว
- (ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจ เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆของบุคคลนั้นจำกัดอยู่เฉพาะการซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น
 - (ข) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของ หรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น ซึ่งบุคคลนั้นดำเนินการส่งมอบสิ่งของหรือสินค้าในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ
 - (ค) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้น แต่ได้จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๖. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้อยู่ วิสาหกิจประกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นในกรณีของการรับประกันภัยต่อ จะถือว่ามีสถานประกอบการถาวรอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเบี้ยประกันในอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือรับประกันความเสี่ยงภายในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางลูกจ้างหรือผ่านทางตัวแทน ซึ่งมีได้เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรค ๗
๗. วิสาหกิจจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่า วิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจภายในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจกรรมของตัวแทนดังกล่าวได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้นหรือกระทำในนามวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านี้จะไม่ถือเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้
๘. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุม หรือถูกควบคุม โดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จาก การเกษตรหรือป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมิได้อยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัว เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือและอากาศยานจะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น และเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ของข้อนี้ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้น ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจตามที่กล่าวข้างต้น กำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของ
 - (ก) สถานประกอบการถาวรนั้น
 - (ข) การขายของหรือสินค้าในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับของหรือสินค้าที่ขายโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น หรือ
 - (ค) กิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ ที่ประกอบการในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับกิจกรรมทางธุรกิจที่ได้กระทำโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น

๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค ๓ ของข้อนี้ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับ วิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น
๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความ มุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและ การจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น
๔. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของ วิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวร หรือโดยอาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนผลกำไรทั้งสิ้น ของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆของวิสาหกิจ มิให้ข้อความในวรรค ๒ ของข้อนี้ตัดหนทางของรัฐ ผู้ทำสัญญารัฐนั้นในการกำหนดกำไรเพื่อเสียภาษีโดยวิธีอันเป็นประเพณีเช่นว่านั้น อย่างไรก็ตาม วิธีที่กำหนดนั้น จะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้
๕. ถ้าเจ้าหน้าที่ภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีข้อมูลไม่เพียงพอในการกำหนดกำไรของ สถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจ บทบัญญัติใดๆในข้อนี้จะไม่มีผลกระทบต่อการใช้ กฎหมายใด ๆ ของรัฐนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดภาวะภาษีของบุคคล โดยมีเงื่อนไขว่า กฎหมายนั้นจะใช้บังคับเท่าที่ข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ภาษีอากรมีอยู่จะอำนวยความสะดวกให้และสอดคล้องกับ หลักการในข้อนี้
๖. มิให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้น ซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ
๗. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ กำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้ วิธีอื่น
๘. ในกรณีที่กำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและทางอากาศยาน

๑. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น
๒. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษีที่พึงชำระตามบทบัญญัติของวรรคนี้
๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ เงินได้หรือกำไรจากการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศให้รวมถึง
 - (ก) เงินได้หรือกำไรที่ได้รับจากการให้เช่าเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศโดยไม่มีลูกเรือ
 - (ข) เงินได้หรือกำไรที่ได้รับจากการใช้หรือให้เช่าตู้สินค้าที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ ถ้ากำไรนั้นเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับกำไรซึ่งบทบัญญัติของวรรค ๑ หรือ ๒ ใช้บังคับ
๔. ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค ๑ , ๒ และ ๓ บังคับแก่กำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่มการเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศ

ข้อ ๙

วิสาหกิจในเรือเดียวกัน

๑. ในกรณีที่
 - (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ
 - (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระในกรณีนั้น ถ้าไรใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งต้องเสียภาษีให้แก่รัฐนั้น ได้รวมอยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และยอดกำไรที่รวมนั้นเป็นกำไรที่ควรจะมีแก่วิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่ควรจะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระ ในกรณีนั้นรัฐอีกรัฐหนึ่งอาจปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสม ในการกำหนดการปรับปรุงเช่นนั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วยตามควร และหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นบริษัทผู้ควบคุมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของทุนของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล
 - (ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นในกรณีอื่นทั้งหมดบทบัญญัติของวรรคนี้ จะไม่กระทบกระเทือน การเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่ได้ใช้ในการจ่ายเงินปันผลนั้นออกไป
๓. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้นหรือสิทธิอื่น ๆ อันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไร (ซึ่งมิใช่สิทธิเรียกรื้องในหนี้) รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัท ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้ทำการจ่ายเงินเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ บังคับ แล้วแต่กรณี

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนของเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการ การถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่าย หรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทนั้นจะประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ตาม

ข้อ ๑๑
ดอกเบี๋ย

๑. ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีที่ดินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี๋ยเช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี๋ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี๋ยเป็นผู้มีที่ดินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี๋ยนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใด ๆ (รวมทั้งบริษัท ประกันภัย)
 - (ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ
๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก
เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล"
 - (ก) ในกรณีของประเทศไทย หมายถึงรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและให้รวมถึง
 - (๑) ธนาคารแห่งประเทศไทย
 - (๒) ธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้า แห่งประเทศไทย
 - (๓) ธนาคารออมสิน
 - (๔) ธนาคารอาคารสงเคราะห์
 - (๕) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
 - (๖) กระทรวงหรือกรมใด ๆ
 - (๗) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรตามกฎหมายใด ๆ
 - (๘) นิติบุคคลใด ๆ ซึ่งรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นเจ้าของทั้งหมดและ
 - (๙) สถาบันใด ๆ ตามที่อาจตกลงกันเป็นคราว ๆ ระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

(ข) ในกรณีของประเทศซิมบับเวหมายถึง รัฐบาลแห่งซิมบับเว และให้รวมถึง

(๑) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

(๒) ธนาคารกลางของประเทศซิมบับเว

(๓) นิติบุคคลตามกฎหมาย

(๔) สถาบันซึ่งทุนทั้งหมดของสถาบันนั้นเป็นของรัฐบาลแห่งประเทศซิมบับเว หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือนิติบุคคลตามกฎหมายตามที่อาจตกลงเป็นคร่าวๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

๕. คำว่า " ดอกเบี้ย " ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือ หุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียม และรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น รวมทั้งเงินได้ที่ถือเป็นดอกเบี้ยตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้เกิดขึ้น

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ประการสำคัญกับ (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น หรือกับ (ข) กิจกรรมทางธุรกิจที่กล่าวถึงภายใต้วรรค (๒) และ (๓) ของวรรค ๑ ของข้อ ๗ ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำบทบัญญัติของ ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

๖. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่

๗. ในกรณีที่เกิดโดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้ อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการ

๑. ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการทั้งสิ้น
๓. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ (รวมทั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ การถ่ายทอสดสด ฟิล์ม เทป หรือการกระทำอื่น ๆ เพื่อการใช้หรือถอดแบบที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ทางวิทยุหรือโทรทัศน์) สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์
๔. คำว่า "ค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการ" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง ค่าตอบแทนใดๆ (รวมถึงค่าตอบแทนจ่ายเหมา) เพื่อการจัดหาหรือให้บริการด้านบริหาร วิทยาการ หรือการให้คำปรึกษาใดๆ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการนั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับ (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น หรือกับ (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวถึงภายใต้วรรค (ค) ของวรรค ๑ ของข้อ ๗ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ บังคับแล้วแต่กรณี

๖. ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการ และค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีนั้นค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการทางวิทยาการ เช่นว่านั้น ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่
๗. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิ หรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือ อากาศยาน ยานพาหนะขนส่งทางถนนหรือทางรถไฟที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือ อากาศยานหรือยานพาหนะขนส่งทางถนนหรือรถไฟนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
๔. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายหุ้นในบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๕. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ที่บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนของบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระให้แก่ภานีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ เงินได้เช่นนั้น อาจเก็บภานีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ก) ถ้าผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น หรือ
 - (ข) ถ้าผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันถึงหรือมากกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ในกรณีเช่นนั้น เงินได้เฉพาะที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภานีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษา หรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๗ , ๑๙ และ ๒๐ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงาน ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
 - (ก) ผู้รับเงินได้อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ
 - (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง และ
 - (ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง
๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในเรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะขนส่งทางถนนหรือรถไฟที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ ๑๖

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการและเงินที่ชำระอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

๑. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในฐานะนักแสดงหรือนักกีฬานั้นมิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมของนักแสดง หรือนักกีฬาเกิดขึ้น
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากกิจกรรมซึ่งกระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา หรือให้บริการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้นได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์กร ตามกฎหมายของรัฐนั้น ในกรณีเช่นว่านั้น เงินได้จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐซึ่งนักแสดง นักกีฬา หรือวิสาหกิจเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

ข้อ ๑๘
เงินบำนาญและเงินปี

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๙ เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันสำหรับการจ้างงานในอดีต และเงินปี ซึ่งเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก
๒. คำว่า "เงินปี " หมายถึง จำนวนเงินที่กำหนดไว้ซึ่งจ่ายให้เป็นระยะ ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนดตลอดอายุ หรือระหว่างระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือที่ระบุไว้แน่นอน ภายใต้ข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายเพื่อเป็นการตอบแทนที่เพียงพอ และครบตามจำนวนเงินหรือมูลค่าที่คิดเป็นเงิน
๓. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ เงินบำนาญที่จ่ายและการจ่ายเงินอื่นที่กระทำภายใต้โครงการสาธารณะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบสวัสดิการสังคมของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ให้เก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

๑. (ก) เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนที่คล้ายคลึงกัน นอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้น จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากบริการนั้นได้เกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ผู้ซึ่ง
 - (๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
 - (๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพียงเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น
๒. (ก) เงินบำนาญใดๆที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐนั้น ให้แก่บุคคลธรรมดาสำหรับการบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญนั้นจะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น
๓. บทบัญญัติของข้อ ๑๕ , ๑๖ และ ๑๘ จะใช้บังคับกับเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนที่คล้ายคลึงกัน และกับเงินบำนาญที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๒๐

นักศึกษา ผู้ฝึกงาน และผู้รับการฝึกอบรมงานธุรกิจ

นักศึกษา ผู้ฝึกงานและผู้รับการฝึกอบรมงานธุรกิจซึ่งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการศึกษาหรือการฝึกอบรม และในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกสำหรับเงินที่ได้รับชำระจากภายนอกรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพการศึกษาหรือการฝึกอบรมของผู้นั้น

ข้อ ๒๑

เงินได้อื่น ๆ

บรรดารายการเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น

ข้อ ๒๒

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้จะแปลความเป็นการปกป้องรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการบังคับจัดเก็บภาษีสำหรับการจำหน่ายเงินกำไรออกจากรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

ข้อ ๒๓
การจัดภาษีซ้อน

๑. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ได้รับการบรรเทาภาระจากการเก็บภาษีซ้อนตามวรรคต่าง ๆ ของข้อนี้
๒. ภาษีที่พึงชำระในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้หรือกำไรที่ได้รับในรัฐนั้น จะยอมให้ถือเป็นเครดิตหักออกจากภาษีอื่นใดที่พึงชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้หรือกำไร อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่พึงชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามที่คำนวณไว้ก่อนที่จะมีการให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้หรือกำไรเช่นว่านั้น
๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการยอมให้ถือเป็นเครดิตในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ภาษีที่ได้ชำระไว้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้ถือว่ารวมถึงภาษีซึ่งพึงชำระไว้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ได้รับลดหย่อนหรือยกเว้นตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษอื่นใด เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๔
การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 1 บทบัญญัตินี้จะใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิได้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ
๒. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

๓. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีทุนซึ่งเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยผู้มีถิ่นที่อยู่คนเดียวหรือหลายคนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนด กฎเกณฑ์ใดๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกถูกหรือ อาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
๔. บทบัญญัติของข้อนี้ จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในอันที่จะยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งศาลดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทาภาระและการหักลดใดๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมืองหรือความรับผิดชอบทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
๕. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของความตกลงนี้

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามความตกลงนี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐแต่ละรัฐนั้น หรือถ้ากรณีของบุคคลผู้นั้นอยู่ภายใต้วรรค ๑ ของข้อ ๒๔ ก็ให้ยื่นต่อรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นคนชาติ คำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในเวลา ๓ ปี นับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรก ถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษี อันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้

๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่พอใจได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามความตกลงนี้
๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยาก หรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ด้วย
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อซึ่งกันและกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ นั้น

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐซึ่งเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกันกับความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บหรือการชี้ขาดคำอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในกระบวนการพิจารณา ในศาล หรือในการวินิจฉัยชี้ขาดของศาล

๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้ต้อง
- (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการราชการของผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘

การเริ่มใช้บังคับ

๑. รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยวิธีทางการทูตว่า ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดตามกฎหมายของรัฐนั้นเพื่อที่จะทำให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้เรียบร้อยแล้ว ความตกลงนี้จะเริ่มบังคับใช้ได้หลังจากวันที่มีการแจ้งดังกล่าวแล้ว

๒. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้
- (ก) ในกรณีของประเทศซิมบับเว
- (๑) สำหรับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินที่จ่ายหรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนที่สองถัดจากวันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้ และ
- (๒) สำหรับภาษีอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปีของการประเมินที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้
- (ข) ในกรณีของประเทศไทย
- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่ความตกลงมีผลบังคับใช้ และ
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใด ๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่ความตกลงมีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๔

การเลิกใช้

๑. ความตกลงฉบับนี้จะคงมีผลใช้บังคับจนกระทั่งมีการบอกเลิกโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งอาจบอกเลิกความตกลงโดยวิธีทางการทูต โดยจะต้องแจ้งการบอกเลิกภายในหรือก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ในปีปฏิทินใด ๆ ที่เริ่มต้นหลังจากพ้นกำหนดระยะเวลา ๕ ปี นับจากวันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้
๒. ในกรณีเช่นนี้ความตกลงเป็นอันเลิกมีผลบังคับ
- (ก) ในกรณีของประเทศซิมบับเว
- (๑) สำหรับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินที่จ่ายหรือเครดิตหลังจากวันสิ้นสุดของปีปฏิทินที่ได้มีการแจ้งการบอกเลิก และ

(๒) สำหรับภาษีอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับปีของการประเมินที่เริ่มต้นหลังจากวันสิ้นสุดของปีปฏิทินที่ได้มีการแจ้งการบอกเลิก

ข. ในกรณีของประเทศไทย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก และ

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใด ๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาล
แต่ละฝ่ายได้ลงนามในความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับที่.....เมื่อวันที่.....เป็นภาษาอังกฤษ

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐซิมบับเว

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

บันทึกคำชี้แจง

บันทึกคำชี้แจง

ร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งซิมบับเวกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ใจความ ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาประเทศหนึ่ง หรือทั้งสองประเทศ

คำชี้แจง ๑. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับผู้เสียภาษีที่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาเท่านั้น เช่น บริษัท ก. จดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสาขาในประเทศซิมบับเว สาขาของบริษัท ก. จะเสียภาษีในประเทศซิมบับเวไม่เกินอัตราที่กำหนดในความตกลง แต่ถ้าบริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศอื่นที่ไม่มีความตกลงหรืออนุสัญญากับประเทศซิมบับเว จะต้องเสียภาษีในประเทศซิมบับเวตามอัตราปกติ ซึ่งอาจจะสูงกว่าอัตราตามความตกลง

๒. ข้อนี้เป็นไปตามต้นแบบของความตกลงซึ่งเสนอแนะโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนากิจการทางเศรษฐกิจ (ไอ.อี.ซี.ดี) รวมทั้งต้นแบบความตกลงที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาใช้เจรจากับประเทศที่พัฒนาแล้วและตามแบบที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

ใจความ ๑. ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ ในกรณีของประเทศไทยได้แก่ภาษีเงินได้ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในกรณีของประเทศซิมบับเวได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีผลได้จากทุน ภาษีจากดอกเบี้ย การถือหุ้น ค่าธรรมเนียม และค่าสิทธิของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่

๒. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับภาษีอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษีที่กล่าวมาข้างต้นที่อาจบังคับจัดเก็บภายหลังการลงนามในความตกลงนี้แล้ว

คำชี้แจง ๑. ความตกลงนี้ใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินและการเพิ่มค่าของทุนด้วย ความตกลงมีลักษณะของบทบัญญัติเช่นเดียวกับที่ปรากฏในความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฉบับอื่นๆ ที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศต่างๆ ถึงแม้ว่าชื่อของภาษีของประเทศคู่สัญญาจะเปลี่ยนไป แต่สาระสำคัญยังคงไว้คือเก็บจากเงินได้

๒. ภาษีที่กำหนดในความตกลงนี้ ไม่รวมถึงภาษีอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษีเก็บจากเงินได้ การกำหนดให้ภาษีได้อยู่ในขอบข่าย ก็เพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีทราบว่าตนจะสามารถขอรับสิทธิได้เพียงใด

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

ใจความ ๑. คำต่างๆที่ได้นิยามไว้ในความตกลงนี้ คือ ประเทศไทย ประเทศซิมบับเวรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง บุคคล บริษัท วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง การจรรยาบรรณระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ คนชาติ ส่วนคำว่าผู้มีถิ่นที่อยู่ สถานประกอบการถาวร เงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ นั้น ได้นิยามไว้แยกต่างหาก ในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ตามลำดับ

๒. คำที่มีได้มีบทนิยามไว้ในความตกลงนี้ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

คำชี้แจง ๑. การให้คำนิยามไว้ก็เพื่อสะดวกต่อการถือปฏิบัติตามความตกลง เพราะคำบางคำมีค่าแปลหรือความหมายของแต่ละประเทศแตกต่างกัน การบัญญัติคำนิยามไว้ ก็เพื่อป้องกันการแปลความตามภาษาท้องถิ่นผิดไปจากเจตนารมณ์ที่วางไว้ในความตกลง

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี รวมทั้งแบบอย่างความตกลงที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ และเช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาฉบับอื่นๆที่ประเทศไทยได้ทำมาแล้ว

ข้อ ๔ ผู้มีถิ่นที่อยู่

ใจความ บทนิยาม "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" ความตกลงนี้ได้กำหนดในหลักการว่า บุคคลใดที่มีถิ่นที่อยู่ที่ต้องเสียภาษีในประเทศนั้น ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น ถ้าบุคคลธรรมดา เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ให้ถือที่อยู่ถาวร ศูนย์กลางผลประโยชน์อันสำคัญ ที่อยู่อันเป็นปกติวิสัย สัญชาติหรือการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐเป็นเกณฑ์ที่ขาดตามลำดับ กรณีบริษัทเป็น ผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ก็ให้แก้ไขปัญหาโดยการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสอง ประเทศเป็นเกณฑ์ที่ขาด

คำชี้แจง ๑. การกำหนดถิ่นที่อยู่เพื่อการรัษฎากรเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการใช้ความตกลง เพราะบริษัทพหุชาติจะมีสถานที่ทำงานในหลายๆประเทศ เช่น มีสถานจัดการในประเทศไทย แต่มีการ จัดทะเบียนในอีกประเทศหนึ่ง และในขณะเดียวกันมีสาขาอยู่ในอีกหลายๆประเทศ เมื่อได้มีการกำหนด กฎเกณฑ์การมีถิ่นที่อยู่ไว้แล้ว บริษัทพหุชาติ ก็ย่อมจะมีถิ่นที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงแห่งเดียว และจะเป็นการกำหนดว่าบริษัทนั้น ๆ ควรมีสิทธิตามความตกลงหรือไม่

๒. บริษัทพหุชาติในยุโรปอาจมีการก่อตั้งขึ้นในประเทศหนึ่ง แต่ไปมีสถานจัดการ ในประเทศซิมบับเวหรือในประเทศไทย หากมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น ความตกลงจะกำหนดว่ามีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ใด ซึ่งตามกฎหมายของประเทศไทย บริษัทจะมีถิ่นที่อยู่ในไทยก็ต่อเมื่อจดทะเบียนก่อตั้งบริษัทในไทย ส่วนสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในไทยไม่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในไทย หลักเกณฑ์นี้เป็นไป ในทำนองเดียวกันกับประเทศซิมบับเว

๓. ข้อนี้เป็นบทกำหนดว่าบุคคลใดจะได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน ประเทศไทย ก็จะได้รับ ความคุ้มครองในฐานะเช่นนั้น ส่วนบุคคลที่ตามกฎหมายภายในของประเทศ ทั้งสองต่างก็ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศทั้งสองแล้ว ก็จะพิจารณาเป็นขั้นๆ เพื่อให้บุคคลนั้นได้รับความ คุ้มครองตามความตกลงนี้ในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียวเท่านั้น

๔. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และสหประชาชาติ

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

ใจความ ๑. บทนิยาม "สถานประกอบการถาวร" กำหนดลักษณะของสถานที่ประกอบธุรกิจ กิจกรรมประเภทต่างๆ และผู้แทนของวิสาหกิจ อันเป็นเหตุให้วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง

๒. สิ่งที่กำหนดให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรโดยเฉพาะ ได้แก่ สถานจัดการสาขา สำนักงาน โรงงาน โรงช่าง เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือก๊าซ เหมืองหิน หรือแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอื่นใด และที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้ง ที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๒ เดือน หรือการให้บริการ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษาที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๑๘๓ วัน และรวมถึงตัวบุคคลผู้กระทำการแทนในกิจกรรมบางอย่างที่กำหนดไว้

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้เน้นว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะเสียภาษีเงินได้จากกำไรที่เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่งนั้นต่อเมื่อมีสถานประกอบการถาวรในประเทศหลัง ความตกลงนี้จึงได้พยายามที่จะบัญญัติลักษณะของการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้ขจัดข้อถกเถียงในการจัดเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจในแต่ละรัฐคู่สัญญา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สถานประกอบการถาวรแบ่งได้ ๓ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ประเภททรัพย์สิน ประเภทกิจกรรมและประเภทตัวแทน

๒. หากบริษัทต่างประเทศที่ดำเนินธุรกิจและได้รับกำไรธุรกิจจากประเทศไทยโดยไม่เข้าลักษณะการมีสถานประกอบการถาวรประเภทใดเลย จะได้รับยกเว้นภาษีจากกำไรดังกล่าว

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

ใจความ เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งเงินได้จากการเกษตร หรือการทำป่าไม้ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้ตรงกับแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และเป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำความตกลงหรืออนุสัญญาไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ

๒. ถ้าหากบริษัทหนึ่งในประเทศไทยมีสถานที่ทำงานในประเทศซิมบับเว และให้เขาส่งสำนักงานดังกล่าว ค่าเช่าที่เกิดขึ้น ประเทศซิมบับเวเก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายใน และเมื่อบริษัทไทยนำค่าเช่ามารวมเสียภาษีในประเทศไทยตามหลักกฎหมายของไทยแล้ว ประเทศไทยจะยอมให้นำภาษีซิมบับเวที่เรียกเก็บจากค่าเช่าดังกล่าวมาเครดิตออกจากภาษีในประเทศไทย หลักการนี้จะใช้ในกรณีของบริษัทซิมบับเวมาให้เขาส่งสำนักงานในประเทศไทยด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

ใจความ ๑. กำไรของวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น อีกประเทศหนึ่งจะเก็บภาษีได้ก็ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในประเทศของตน และจะเก็บจากเงินได้หรือกำไรที่เป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น และในส่วนของกำไรของหรือสินค้าหรือดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น

๒. เมื่อวิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่งแล้ว ให้คำนวณกำไรอันเป็นส่วนหนึ่งของสถานประกอบการถาวร เหมือนหนึ่งวิสาหกิจนั้นกับสถานประกอบการถาวรมีสถานภาพเป็นอิสระแยกต่างหากจากกัน

๓. การคำนวณเงินได้หรือกำไรของสถานประกอบการถาวรให้หักค่าใช้จ่ายโดยสมเหตุสมผล เนื่องจากสถานประกอบการถาวรนั้นได้รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไปที่เกิดขึ้น ไม่ว่าค่าใช้จ่ายนั้นจะมีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. ในบางกรณี วิสาหกิจไม่สามารถแสดงกำไรของสถานประกอบการถาวรได้ หากมีกรณีเช่นนั้นเกิดขึ้น การคำนวณกำไรสุทธิของสถานประกอบการถาวร โดยการกำหนดจากอัตราส่วนร้อยละของยอดรายรับของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวรหรือการแบ่งปันกำไรของวิสาหกิจไปยังส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจ ให้กระทำได้โดยไม่ได้ถือว่าเป็นการขัดกับบทบัญญัติในวรรค ๒ ของข้อนี้

๕. ถ้าเงินได้หรือกำไรประกอบด้วยการเงินได้ที่แยกบัญญัติไว้ในข้ออื่นของความตกลงนี้แล้ว ให้ถือบทบัญญัติของข้ออื่น ๆ นั้นเป็นเกณฑ์ในการเสียภาษี

- คำชี้แจง**
๑. ความของข้อนี้เป็นกฎเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ในতিบุคคลของสถานประกอบการถาวรที่วิสาหกิจหนึ่งมีอยู่ในประเทศหนึ่ง
 ๒. ความข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับของสหประชาชาติ

ข้อ ๘

การขนส่งระหว่างประเทศ

- ใจความ**
๑. กิจการเดินอากาศยานระหว่างประเทศของประเทศหนึ่งไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอีกประเทศหนึ่ง
 ๒. กิจการเดินเรือระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ซึ่งมีสถานจัดการในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศหลังเก็บภาษีได้ แต่ให้ลดภาษีที่เรียกเก็บเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี
 ๓. เงินได้หรือกำไรจากกิจการขนส่งระหว่างประเทศ ให้หมายความรวมถึงเงินได้หรือกำไรจากการให้เช่าเรือเดินทะเล เรือ อากาศยานของประเทศหนึ่งโดยที่ไม่มีลูกเรือหรือจากการให้เช่าตู้สินค้าซึ่งใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศ ให้ถือเป็นเงินได้หรือกำไรของกิจการขนส่งทางเรือหรือการเดินอากาศยานระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง
 ๔. บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้ได้กับกรณีที่มีการรวมกลุ่มธุรกิจทางการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศด้วย

- คำชี้แจง**
๑. หากบริษัทการบินไทยมีการเปิดเส้นทางทางการขนส่งทางอากาศไปยังประเทศซิมบับเว ถ้าไม่มีความตกลงบริษัทการบินไทยจะต้องเสียภาษีให้ประเทศซิมบับเวจำนวนหนึ่งทุกปี แต่เมื่อมีความตกลงฉบับนี้แล้ว ก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีในส่วนนี้ และการขนส่งทางอากาศของประเทศซิมบับเว ประเทศไทยก็จะให้การปฏิบัติในทำนองเดียวกัน
 ๒. สำหรับการขนส่งทางเรือ แต่ละประเทศตกลงให้ลดภาษีลงมาถึงหนึ่ง
 ๓. ข้อนี้เป็นไปตามแนวเดียวกับแบบฉบับของ โอ.อี.ซี.ดี และตามความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๙
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ใจความ ในกรณีที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์อย่างไม่อิสระกับวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่ง ในลักษณะการเข้าไปจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนในวิสาหกิจของประเทศคู่สัญญาทั้งสอง เป็นผลให้กำไรของวิสาหกิจใดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (เช่น โดยการตั้งราคาทุนสินค้าให้สูงเกินปกติ) ให้ปรับปรุงกำไรเสียใหม่ให้ได้เท่ากับที่วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยอิสระควรจะได้ และเก็บภาษีจากกำไรตามที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีของบริษัทพหุชาติในลักษณะการกำหนดราคาโอน (Transfer pricing)

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

ใจความ ๑. เงินปันผลที่บริษัทผู้จ่ายอยู่ในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศผู้รับเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน อย่างไรก็ตาม ประเทศซึ่งบริษัทผู้จ่ายตั้งอยู่ก็มีสิทธิเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผล หากผู้รับเป็นบริษัทที่ควบคุมอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของทุนของบริษัทที่จ่ายเงินปันผล และไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของเงินปันผลในกรณีอื่น ๆ วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทผู้จ่ายปันผลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๒. ถ้าผู้รับเงินปันผลมีสถานประกอบการถาวรหรือให้บริการวิชาชีพอิสระผ่านฐานประกอบการประจำในประเทศที่จ่ายเงินปันผล และสถานประกอบการถาวรมันเกี่ยวข้องกับการถือหุ้น อันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผล ประเทศที่สถานประกอบการถาวรหรือตั้งอยู่ อาจเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ แห่งความตกลงนี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. กฎหมายภายในปัจจุบันของประเทศไทยจัดเก็บภาษีจากเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ การกำหนดอัตราภาษีไว้ในความตกลงไม่เกินร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๑๕ ก็เพื่อเป็นเขตแดนขั้นสูงไม่ให้มีการจัดเก็บภาษีสูงไปกว่านั้นสำหรับประเทศที่กำหนดอัตราภาษีภายในสูงกว่า สำหรับประเทศไทยอัตราภาษีภายในต่ำกว่าอัตราภาษีในความตกลงจึงจัดเก็บภาษีเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ แต่ถ้าผู้รับปันผลเข้ามามีสถานประกอบการถาวรในประเทศผู้จ่ายปันผลจะต้องถูกเก็บภาษีจากรฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ (แล้วแต่กรณี)

๒. การจำหน่ายเงินกำไรของสาขาไปให้สำนักงานใหญ่ที่ประเทศไทยจัดเก็บภาษีอยู่ในอัตราร้อยละ ๑๐ ยังมีผลอยู่เช่นเดิม ไม่ได้รับผลกระทบจากความตกลงข้อนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเท่าเทียมกันในภาระภาษีจากการลงทุนในรูปแบบต่างๆ ของบริษัทต่างประเทศไม่ว่าจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัทไทย (บริษัทในเครือ) หรือเข้ามาเปิดสาขาของวิสาหกิจต่างประเทศโดยตรงในไทย

๓. ความข้อนี้ส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในความตกลงหรืออนุสัญญาที่ไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๑๑

ดอกเบี๋ย

ใจความ ๑. ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีจากดอกเบี๋ยนั้นได้

๒. อย่างไรก็ตามประเทศที่มีการจ่ายดอกเบี๋ยยังคงเก็บภาษีจากดอกเบี๋ยนั้นได้ตามกฎหมายของตน ถ้าเป็นดอกเบี๋ยที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น แต่ถ้าผู้รับมิใช่สถาบันการเงิน จะเก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕

๓. ดอกเบี๋ยที่จ่ายให้รัฐบาลของอีกประเทศหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษี

๔. ถ้าผู้รับดอกเบี๋ยมีสถานประกอบการถาวรอยู่ในประเทศที่มีการจ่ายดอกเบี๋ย ประเทศที่มีการจ่ายดอกเบี๋ยอาจเก็บภาษีจากดอกเบี๋ยนั้นได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๕ แห่งความตกลงนี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง อัตราภาษีที่จัดเก็บจากการจ่ายดอกเบี้ยไปต่างประเทศ กฎหมายไทยกำหนดไว้ในอัตราร้อยละ ๑๕ ความตกลงให้ลดอัตราลงมาร้อยละ ๑๐ ถ้าจ่ายให้แก่สถาบันการเงินและบริษัทประกันภัย ซึ่งเป็นการลดอัตราลงมาในลักษณะเดียวกับที่ปรากฏในอนุสัญญาหรือความตกลงฉบับต่างๆ ที่ไทยได้ตกลงกับประเทศต่างๆ ไว้แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมสถาบันการเงินในประเทศให้สามารถแข่งขันกับธุรกรรมของสถาบันการเงินต่างประเทศได้ แต่ถ้าผู้รับดอกเบี้ยมีสถานประกอบการถาวรในประเทศผู้จ่ายจะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการ

ใจความ ๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และจ่ายให้กับผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง และจ่ายให้กับผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีได้

๒. ประเทศที่มีการจ่ายค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการอาจเก็บภาษีจากค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการได้ด้วย ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งให้เก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการทั้งสิ้น

๓. ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการที่จ่ายจากประเทศหนึ่งให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่งโดยที่ผู้รับมีสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำ อันเป็นเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการนั้นในประเทศแรกให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ บังคับ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. อัตราภาษีที่เก็บจากค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการที่จ่ายให้ผู้รับในต่างประเทศตามกฎหมายภายในของไทยกำหนดไว้ร้อยละ ๑๕ ซึ่งเท่ากับเพดานอัตราที่กำหนดในความตกลงนี้ แต่ถ้าผู้รับค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมสำหรับบริการด้านวิชาการมีสถานประกอบการถาวรอยู่ในประเทศผู้จ่ายจะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับไอ.อี.ซี.ดี

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

- ใจความ**
๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
 ๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในธุรกิจของสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำของผู้ให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระซึ่งตั้งอยู่ในประเทศใด ประเทศนั้นอาจเก็บภาษีได้
 ๓. ผลได้จากการจำหน่ายเรือเดินทะเล เรือ อากาศยาน ยานพาหนะทางถนนหรือรถไฟ และสังหาริมทรัพย์บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น
 ๔. ผลได้จากการขายหุ้น อาจเก็บภาษีได้ในประเทศถิ่นที่อยู่
 ๕. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีสาระสำคัญส่วนใหญ่เช่นเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงที่ไทยได้เจรจาไว้กับประเทศต่างๆมาแล้ว

ข้อ ๑๔
บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

ใจความ บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง หากได้รับเงินได้จากการบริการวิชาชีพ หรือกิจกรรมอิสระให้เก็บภาษีได้ในประเทศนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม อาจเก็บภาษีได้ในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีลักษณะการใช้บังคับเช่นเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงที่ได้เคยทำไว้กับประเทศอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะยกเว้นภาษีให้กับคนชาติของประเทศหนึ่งที่มีเงินได้เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

ใจความ ๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่น ๆ อันคล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง ได้รับจากการจ้างงานในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังสามารถเรียกเก็บภาษีได้ เว้นแต่เข้าเงื่อนไขต่อไปนี้ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศแรกเท่านั้น

ก. ผู้รับอยู่ในประเทศหลังเป็นระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ

ข. ค่าตอบแทนนั้นไม่ได้จ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหลัง และ

ค. ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในประเทศหลัง

๒. ค่าตอบแทนจากการทำงานเป็นลูกเรือในเรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะทางถนน หรือทางรถไฟในการจราจรระหว่างประเทศที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกเว้นภาษีแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาที่นายจ้างส่งเข้ามา อยู่ในอีกประเทศหนึ่งเพียงชั่วคราวเพื่อทำงานในอีกประเทศหนึ่งนั้น ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้แล้ว ประเทศแหล่งเงินได้จึงจะยกเว้นภาษีให้

ข้อ ๑๖

คำป่วยการของกรรมการ

ใจความ คำป่วยการของกรรมการซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังมีสิทธิเก็บภาษีได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และตามที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

ใจความ ๑. เงินได้ของนักแสดงสาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยู หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา ให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง

๒. ในกรณีที่เงินได้อันเกิดจากการแสดงของนักแสดง หรือนักกีฬาสาธารณะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มิใช่กับตัวผู้แสดงหรือนักกีฬาเอง เงินได้นั้นให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๗ ข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕

๓. เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งจากกิจกรรมในอีกประเทศหนึ่ง ตาม (๑) และ (๒) จะได้รับยกเว้นภาษีในอีกประเทศหนึ่ง หากกิจกรรมดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยกองทุนสาธารณะของประเทศที่จัดให้มีกิจกรรม

คำชี้แจง ๑. ผลแห่งข้อนี้ทำให้นักแสดงและนักกีฬาของประเทศหนึ่งไปแสดงในอีกประเทศหนึ่ง ต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศหลัง แม้ว่าจะอยู่ในประเทศหลังไม่ถึง ๑๘๓ วัน ตามข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕

๒. ผลอีกประการหนึ่งของข้อนี้ได้แก่ การจัดการมหรสพ หรือการจัดให้มีการแสดงของนักแสดงและนักกีฬา ต้องเสียภาษีในประเทศที่มีการแสดงด้วย แม้ว่าจะไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการแสดงตามนัยที่กล่าวในข้อ ๗

ข้อ ๑๘
เงินปันอายุ

ใจความ เงินปันอายุ และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง อันเนื่องมาจากการทำงานในอดีต ให้เก็บภาษีได้ในประเทศแหล่งเงินได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว (แต่ประเทศถิ่นที่อยู่ต้องทำหน้าที่จัดภาษีซ้อนให้)

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

ใจความ ๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนนอกจากเงินบำนาญที่รัฐบาล หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารของประเทศหนึ่ง จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับงานบริการที่ให้แก่อำเภอนั้น หรือองค์การบริหาร จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

อย่างไรก็ตาม เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศ ซึ่งการให้บริการเกิดขึ้น หากผู้ให้บริการนั้นเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น หรือการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของผู้ให้บริการนั้นมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เพียงมุ่งประสงค์เพื่อให้บริการนั้นเท่านั้น

๒. เงินบำนาญใด ๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ตั้งขึ้นโดยประเทศหนึ่ง หรือหน่วยงานของรัฐบาลของประเทศหนึ่ง ให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการที่ให้แก่ประเทศนั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น แต่ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของอีกประเทศหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศหลัง

๓. ถ้าเป็นการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนและเงินบำนาญอันเนื่องจากการ ที่เกี่ยวกับธุรกิจใด ๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐบาลของประเทศหนึ่งให้ใช้ข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ บังคับ

คำชี้แจง ข้อนี้ต้องการจะให้ประเทศผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้เก็บภาษีแต่ประเทศเดียวเท่านั้น โดยมี ข้อยกเว้นบางประการ และถ้าเป็นเงินที่รัฐบาลจ่ายเกี่ยวกับธุรกิจเงินได้นั้นอยู่ในบังคับเช่นเดียวกับเงินได้ที่ เอกชนจ่าย อย่างไรก็ตาม ความตกลงยังคงสงวนสิทธิให้ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ยังคงมีสิทธิจัดเก็บภาษี ได้แต่เพียงฝ่ายเดียวจากผู้มีถิ่นที่อยู่และคนชาติของประเทศตน ซึ่งเป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้ กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๒๐
นักศึกษา ผู้ฝึกงาน และผู้รับการฝึกอบรมงานธุรกิจ

ใจความ เงินที่จ่ายให้นักศึกษา ผู้ฝึกงานและผู้รับการฝึกอบรมงานธุรกิจซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน ประเทศหนึ่งก่อนที่จะมาเยือนอีกประเทศหนึ่งและอยู่ในประเทศนั้นเพียงเพื่อศึกษาหรือฝึกอบรม จะไม่ถูก เก็บภาษีในประเทศนั้น หากเงินที่ได้รับนั้นได้รับจากภายนอกประเทศที่มีการศึกษาหรือการฝึกอบรมนั้น และเงินที่ได้รับเป็นรายได้ที่จำเป็นในการครองชีพและการศึกษา

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒๑
เงินได้อื่นๆ

ใจความ รายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประเทศหนึ่งซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒๒
บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

ใจความ ความตกลงนี้จะทำให้รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งสามารถจัดเก็บภาษีสามารถการจำหน่ายกำไรส่งออกจากรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยการจัดเก็บภาษีดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยเสนอให้มี เนื่องจากจะทำให้ประเทศไทยสามารถจัดเก็บภาษีสำหรับนิติบุคคลใดๆที่มีการจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทยตามมาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๒๓
การจัดภาษีซ้อน

ใจความ ๑. เมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับเงินได้จากอีกประเทศหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้นั้นถูกเก็บภาษีในประเทศแรกและประเทศหลัง ประเทศแรกที่เป็นประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ต้องจัดการเก็บภาษีซ้อนโดยยอมให้นำภาษีที่เสียไว้ในประเทศแหล่งเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้นมาหักออกจากภาษีที่คำนวณได้ในจำนวนเท่ากับภาษีที่จ่ายในประเทศแหล่งเงินได้ อย่างไรก็ตาม การหักเช่นว่านั้น จะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีของประเทศถิ่นที่อยู่ที่ยื่นไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการหักดังกล่าว

๒. ในกรณีภาษีที่ควรจะต้องชำระ แต่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายมุ่งใจพิเศษเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้นำมาหักออกจากภาษีในประเทศถิ่นที่อยู่ได้

คำชี้แจง ๑. บรรดากฎหมายภาษีอากรในประเทศไทย ยังมีผลใช้บังคับจัดเก็บภาษีได้เต็มที่หากไม่ขัดกับความตกลงนี้หรือหากใช้แล้วเป็นคุณแก่ผู้เสียภาษียิ่งกว่าความตกลงนี้

๒. เงินได้ที่กำหนดให้สิทธิประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้จัดเก็บภาษีได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการทำงานของลูกจ้างในประเทศนั้น ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่จะยกเว้นให้ไม่ต้องมีการจัดการซ้ำซ้อนของภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๓. เงินได้ที่ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่เก็บได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการขนส่งโดยอากาศยานระหว่างประเทศ ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ให้การยกเว้นไม่ต้องให้เครดิตภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๔. ในกรณีที่ทั้งสองประเทศมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากเงินได้ประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิ ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้รับเงินได้ จะจัดการซ้ำซ้อนของภาษีด้วยวิธีเครดิตธรรมดา เช่น บริษัทไทย ได้รับค่าสิทธิจากประเทศซิมบับเว ๑๐๐,๐๐๐ บาท ประเทศซิมบับเวเก็บภาษีไว้ ๑๕,๐๐๐ บาท ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้เป็นเจ้าของถิ่นที่อยู่ของบริษัทนั้น จะต้องจัดภาษีไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

จำนวนเครดิตที่ยอมให้

$$= \frac{\text{เงินได้ประเภทค่าสิทธิ (จากประเทศซิมบับเว)}}{\text{เงินได้ทุกประเภท(ที่ได้ทั้งในและนอกประเทศ)}} \times \frac{\text{ภาระภาษีทั้งสิ้นที่ชำระ}}{\text{ตามกฎหมายไทย}}$$

สมมติว่าเงินได้จากการประกอบกิจการทั้งสิ้นในประเทศ และจากต่างประเทศของบริษัทนี้

$$= ๑,๐๐๐,๐๐๐ \text{ บาท อัตราภาษีไทย } ๓๐\% \text{ ภาระภาษี} = ๓๐๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนเครดิตที่ยอมให้} &= \frac{๑๐๐,๐๐๐}{๑,๐๐๐,๐๐๐} \times ๓๐๐,๐๐๐ \\ &= ๓๐,๐๐๐ \text{ บาท} \end{aligned}$$

สรุปความได้ว่า ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ยังคงเก็บภาษีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศของตน และประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้มีเงินได้จะยอมให้มีการเครดิตภาษีเท่ากับจำนวนภาษีที่เสียไป แต่อย่างไรก็ตาม การให้เครดิตเช่นนั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน

ข้อ ๒๔

การไม่เลือกปฏิบัติ

ใจความ ๑. คนชาติและสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะต้องได้รับการปฏิบัติในทางภาษีอากร โดยไม่เสียเปรียบกว่าคนชาติและวิสาหกิจของประเทศหลังในภาวะการณ์เช่นเดียวกัน

๒. วิสาหกิจของประเทศหนึ่งเมื่อถูกควบคุมหรือเป็นเจ้าของโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งจะต้องไม่ถูกบังคับโดยประเทศแรกให้เสียภาษีใดๆที่เป็นภาระหนักกว่าหรือนกเหนือไปกว่าที่วิสาหกิจอื่นๆ (ที่คล้ายคลึงกัน) ในประเทศแรกถูกกำหนดให้ชำระ

คำชี้แจง ๑. เพื่อให้ประเทศคู่สัญญาปฏิบัติต่อคนชาติ และสถานประกอบการถาวรของประเทศคู่สัญญาอย่างเท่าเทียมกัน

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนว โอ.อี.ซี.ดี. และตามที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

ใจความ ๑. ผู้มีถิ่นที่อยู่ในแต่ละประเทศอาจยื่นเรื่องราวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายในกรณีของประเทศไทย) ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือทั้งสองประเทศปฏิบัติขัดกับความตกลง การยื่นคำร้องจะต้องยื่นภายในเวลาสามปี นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งว่าได้มีการปฏิบัติโดยไม่เป็นไปตามความตกลงนี้

๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศทั้งสองอาจทำความตกลงเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อสงสัยใดๆ ตามความตกลงนี้ได้ และอาจหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

ใจความ ๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามความตกลงนี้ หรือตามกฎหมายของประเทศคู่สัญญา โดยให้ถือเป็นความลับ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย หรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของประเทศของตน

๒. การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ จะต้องไม่เป็นการบังคับให้ประเทศใดประเทศหนึ่งเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม วิชาชีพ กรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศที่เปิดเผยแล้วขัดต่อนโยบายของรัฐ

คำชี้แจง ความข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ใจความ ความตกลงนี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงเอกสิทธิ์ทางการราชการซึ่งผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลของประเทศคู่สัญญาที่อยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงพิเศษทั้งหลาย

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และตามที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๘

การเริ่มใช้บังคับ

ใจความ หลังจากวันที่ประเทศคู่สัญญาทั้งสองมีการแลกเปลี่ยนหนังสือระหว่างกัน เพื่อให้ความตกลงเริ่มใช้บังคับ

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับประเทศไทยจะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมในปีปฏิทิน ถัดจากปีที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ ส่วนประเทศซิมบับเว ภาษีหัก ณ ที่จ่ายจะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่รับในหรือหลังจากวันที่ ๑ ของเดือนที่สองถัดจากวันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ จะมีผลกับปีภาษี รอบระยะเวลาบัญชีหรือปีของการประเมินที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมในปีปฏิทิน ถัดจากปีที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง ความข้อนี้เป็นข้อตกลงของทั้งสองฝ่ายที่จะให้ความตกลงมีผลใช้บังคับเมื่อใด ซึ่งความตกลงแต่ละฉบับ จะมีระยะเวลาของการเริ่มต้นใช้บังคับไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและกฎหมายของประเทศคู่สัญญา แต่ในหลักการจะต้องให้มีผลในปีภาษีถัดจากปีที่มีผลบังคับ เพื่อไม่ให้เกิดกรณีการต้องคืนภาษีที่เก็บไว้เต็มที่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ ๒๘
การเลิกใช้

ใจความ ๑. ประเทศคู่สัญญาอาจบอกเลิกความตกลงนี้ ภายหลังจากได้ใช้ความตกลงมาแล้วอย่างน้อย ๕ ปี โดยแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือโดยทางการทูตไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๐ มิถุนายนในปีปฏิทินใดๆ

๒. สำหรับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จะมีผลเลิกใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก ส่วนภาษีเงินได้อื่น ๆ จะมีผลเลิกใช้บังคับกับภาษีที่เกิดขึ้นในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศอื่น ๆ

